

Sygn. akt III Ca 1092/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 września 2014 r.

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko J. T. (T.)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 14 marca 2014 r., sygn. akt II C 920/13

1) oddala apelację;

2) oddala wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Ca 1092/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 marca 2014 r. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki 4000 złotych z tytułu kary umownej i zwrotu zaliczki z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2011r., oddalił powództwo w pozostałej części co do odsetek, zasądził od pozwanego na rzecz powódki 100 złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W apelacji pozwany zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności przez przyjęcie, że pozwany odstąpił od umowy z dnia 18 października 2010r. o wykonanie robót budowlanych, naruszenie prawa procesowego – art. 316 § 1 k.p.c. przez zamknięcie rozprawy i wydanie wyroku bez przeprowadzenia postępowania dowodowego na podstawie jednostronnych twierdzeń A. R., naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 395 § 1 i 60 k.c., w rezultacie przyjęcie, że nieprzystąpienie przez pozwanego do pracy dnia 14 października 2011r. stanowiło odstąpienie od umowy, art. 646 k.c. przez nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku, oddalenia powództwa i zasądzenia od powódki kosztów postępowania, ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie zachodzi zarzucana w apelacji sprzeczność ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego ani naruszenie prawa procesowego i materialnego.

Prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy, że pozwany w całości zobowiązania umownego nie wykonał.

W umowie strony określiły termin rozpoczęcia robót na 18 października 2010r., czas realizacji zadania na trzy tygodnie.

Sprzeciw pozwanego od wydanego w sprawie nakazu zapłaty zawiera przyznanie faktu niewykonania umowy w zakresie obejmującym wymianę deskowania dachu przybudówki. Twierdzi pozwany w sprzeciwie, że strony pertraktowały zmianę umowy przez zastąpienie wymiany deskowania dachu przybudówki na wymianę poszycia i krokwi ale zaraz dalej wskazuje, że do zmiany umowy nie doszło.

Zobowiązanie w zakresie dotyczącym dachu przybudówki nie zostało przez pozwanego wykonane, pomimo upływu terminu określonego w umowie i ponagieł, jakie do niego kierowała powódka.

Na wezwanie pisemne z września 2011r. pozwany, jak wynika z zeznań świadka A. R., odpowiedział deklaracją zakończenia robót w ciągu dwóch tygodni. Robót nie ukończył.

Sprzeczne z treścią wezwania i ponagieł o sfinalizowanie zadania jest twierdzenie apelacji, że strony wciąż – po ponad rocznej zwłoce pozwanego – pozostawały w stanie negocjacji co do sposobu realizacji inwestycji w zakresie dachu przybudówki.

Pozwany nie przeczy temu, że do jego obowiązków należało uprzątnięcie terenu po robotach budowlanych. Nie jest uprzątnięciem terenu wskazane przez skarżącego złożenie gruzu w jednym miejscu.

Jest niewątpliwe, że powódka oczekiwała zakończenia robót. Przez swoją bierną postawę, niepodjęcie dalszych prac pozwany uniemożliwił sfinalizowanie kontraktu. Słusznie ocenił Sąd Rejonowy zachowanie pozwanego jako odstąpienie od umowy stwarzające po stronie powódki, zgodnie z umową stron, prawo żądania zwrotu zaliczki w kwocie 2000 złotych i zapłaty kary umownej w tej samej wysokości.

Bezpodstawnie kwestionuje apelacja zeznania świadka A. R.. Oceny dowodów, w tym zeznań świadka, dokonał Sąd Rejonowy z uwzględnieniem wymogów art. 233 § 1 k.p.c., nie budzi ta ocena żadnych zastrzeżeń.

Rozprawę Sąd Rejonowy zamknął w dniu 12 marca 2014r. nie przeprowadziwszy jedynie, spośród powołanych, dowodu z przesłuchania stron. Jednakże według art. 299 k.p.c., dowód z przesłuchania stron powinien być przeprowadzony tylko wówczas, gdy za pomocą innych środków dowodowych nie zostały dostatecznie wyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Pozwany wezwany do stawiennictwa celem przesłuchania na posiedzenie w dniu 12 marca 2014r. nie stawiał się. Niezasadnie zarzuca w apelacji przedwczesność zamknięcia rozprawy.

Nie przytacza apelacja argumentacji dla poparcia zarzutu naruszenia art. 646 k.c. Sąd Rejonowy stwierdził, że przepis ten nie miał w sprawie zastosowania, skoro strony zawarły umowę o roboty budowlane, a art. 656 § 1 k.c. nie przewiduje odpowiedniego stosowania przepisów o umowie o dzieło do przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o roboty budowlane. Notabene, od dnia w którym pozwany miał zakończyć prace do dnia wytoczenia powództwa nie upłynął nawet dwuletni okres. W żadnym wypadku zarzut przedawnienia nie mógł więc odnieść skutku.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c. Ponieważ powódka prowadząca proces osobiście nie poniosła w postępowaniu odwoławczym kosztów określonych jako niezbędne w art. 98 § 2 k.p.c., oddaleniu podlegał jej wniosek o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów tego postępowania.

SSO Tomasz Tatarczyk